

"Uşaq vaxtı çox dəcəl olmuşam. Çox vaxt dərsdən qaçıb futbolşa gedirdim. Yəni nizam-intizamlı şagird deyildim. Dəcəllik etdiyimə görə müəllimlərim məni tez-tez danlayırdı. Hərdən elə olurdu ki, müəllimlər evimizə şikayət göndərir, yaxud valideynlərimi məktəbə çağırırdılar. Bir neçə dəfə mənə görə onları tənbeh ediblər". Bu sözləri söhbətində Azərbaycan Turizm Assosiasiyası (AzTA) sədrinin müşaviri Müzəffər Ağakərimov söylədi. Onunla söhbətimiz əsnasında həmsöhbətimin uşaqlıq və gənclik illerinə qiyabi səfər etdik.

"BÜTÜN GÜNÜM FUTBOL OYNAMAQLA KECİRDİ"

1948-ci ildə Bakıda anadan olan həmsöhbətimin uşaqlıq illeri də bu şəhərdə keçib. Deyir ki, hər kəsin uşaqlıq illeri onun üçün əziz və doğmadır: "Biz nə qədər yaşlısaq da, uşaqlıq illərimizi şirin xatırələrlə yada salırıq. Uşaqlıq illərim mənim üçün çox maraqlı keçib. Ailedə beş uşaq idik. Evin en kiçik uşağı mən olmuşam. Bizim ailə böyük idi. Bacı və qardaşlarımdan fərqli olaraq mən bir qədər dəcəllik edirdim. O illerdə ən çox futbol marağım var idi. Uşaq vaxtı bütün gümüş futbol oynamaqla keçirdi. Ümumiyyətlə, mənim idmanın müxtəlif sahələrinə marağım olub. Bizim vaxtimizda uşaqlar üçün düşərgələr təşkil edilirdi, biz o düşərgələrə gedib həmyaşlılarımıza birgə istirahət edirdik. Əslində, o dövrün uşaqlarının eksəriyyəti dəcəl olurdu. Hərdən mənə elə gəlir ki, o dövrə məhəllələrdə yaşayan uşaqlar daha şən ehval-ruhiyyədə idi. Həmişə bir-birimizə kömək edir, el tuturdug. İnsanların üzündən təbəssüm eksik olmazdı. Biz Akademik Milli Dram Teatrının yaxınlığında yaşayırıq. Orada bir bağ var idi. Bağın yaxınlığında qovrulmuş şabalıd satılırdı. O şabalıdin dadi heç vaxt yadımdan çıxmır. Noxuddan, kartofdan, ciyərdən hazırlanın peraşkilərin qiyməti 5 qəpik idi. İndi hərdən onların dadi üçün darıxıram".

"OORXA-OORXA EVA GALDIM"

Həmsöhbətim o illerindən yadında qalan maraqlı bir xatirəni də bizimle bölüşdü: "Uşaqlıq illərində hər kəs bir qədər dəcəlliyyə meyl edir. Mən də dəcəl uşaq sayılırdım. Dediym kim, heç 7-8 yaşlarında olarkən futbola marağım yaranmağa başladı. Elə həmin dövrlərdə Azərbaycan yığmasının oyunu var idi. Mən tramvaya oturub Tofiq Bəhramov adına stadionə getdim. O vaxt Tofiq Bəhramov adına stadionə gedən əsas nəqliyyat tramvay idi. Evdəkilər isə xəber verməmişdim. Yadıma gelir ki, oyun Avstriya ilə Azərbaycan yığmaları arasında idi. Mən stadionə gedəndə evdəkilərə heç nə deməmişdim deyə, onlar da bütün günü məni axtarıb, narahat olublar. Demək olar ki, bütün məhəllədən, dostlarımıdan məni soruşublar. Futbol bitdikdən sonra qorxa-qorxa eve gəldim. Heç kimə demədən sakitcə yerime qırıb vətdim".

"NİZAM-İNTİZAMLI SAGİRD DEYİLDİM"

Müsahibim deyir ki, məktəbdə dərslərini orta səviyyədə oxuyub: "Bakıda yerləşən 199 sayılı orta məktəbi bitirmişəm. Dərslərimi orta səviyyədə oxuyurdum. Niyəse həmişə daha çox humanitar sahəyə meylli olmuşam. Tarixe, ədəbiyyata, ictimai elmlərə həddən çox marağım var idi. Dəqiq elmlər mənə o qədər də maraqlı gəlmirdi. Elə buna

“İlk maaşımla özüme saat almışdım”

Müzəffər Ağakərimov: “İşimlə əlaqədar kaşadan tutmuş qara çörəyə qədər sevilməyən yeməkləri yeməyə alışmışdım”

görə də sənədlərimi humanitar sahə üzrə verdim, Bakı Dövlət Universitetinin tarix fakültəsinə qəbul oldum".

Məktəbi bitirdikdən sonra Azərbaycan Dövlət Universitetinin (BDU) Tarix fakültəsinə qəbul olan müsahibimiz deyir ki, tarixə böyük marağı var imiş: "Tələbe yoldaşlarımızla münasibətlərimiz çox yaxşı idi. Onların bəziləri dünyasını dəyişib, həyatda olanlarla isə hələ də görüşüb əlaqə saxlayıraq. O dövrde tarix fakültəsini bitirən tələbələr sonradan nüfuzlu vəzifelərdə işləyirdi. Çünkü fakültənin nüfuzu yüksək idi. Həm də tarix elə bir elmdir ki, bütün elmləri, inqasəti, ədəbiyyatı özündə birləşdirir. Qəbul olduğum fakültəni özüm seçdiyimə və eyni zamanda tarixə böyük marağım olduğuma görə, məktəbdən fərqli olaraq universitetdə dərslərimi çox yaxşı oxuyurdum. Dörd fəndən başqa bütün qiymətlərim 5 idi. Mən universitetin axşam şöbəsinə təhsil alırdum".

O illerde təsadüfən rastlaşdığı bir iş elanına müraciət edən müsahibim işə qəbul olur: "Universitetdə oxuyarkən Bakı Ekskursiya Bürosunda ekskursiya bələdçisi üzrə işə qəbul elanı verilmişdi. Mən də öz sənədlərimi təqdim etdim. Yoxladıqdan sonra məni işə qəbul etdilər. Tarixi, ədəbiyyatı bilməyim, nitq qabiliyyətim köməyimə çatdı. Bələcə, ekskursiya bələdçisi kimi işə başladım. İşlədiyim müdətdə telimatçı, baş telimatçı oldum. Tələbe vaxtı demək olar ki, işimle əlaqədar olaraq SSRI-nin bütün şəhərlərini

olurdu. Hətta xidməti bitirdikdə mənə xidməti arayış verdilər. Bu, mənim batalyonda ən yaxşı xidmət edən əşger olduğumu bildirirdi. O dövrə əsgərə böyük dəyər verilirdi. Müxtəlif millətlərdən olsaq da, hamımız bir-birimizə kömək edirdik. Çünkü xidmət zamanı bu, çox önemlidir. O illəri həmisi xos xatırılərlə vada salıram".

Əsgərlidən qayıtdıqdan sonra çalışmağa başladığı "İnturist" mehmanxanasında sade inzibatçıdan baş direktorun müavini vəzifəsinə qədər yüksəlir. Eyni zamanda, təhsilini Moskva şəhərində Turizm İnstitutunda davam etdirir: "Mən elə bir sahə üzrə işləyirdim ki, gəzib səyahət etmə imkanlarım çox olurdu. Səyahət isə insanların formallaşmağına böyük təsir edir. Xüsusilə gənclik illərində səyahət insanı həyata hazırlayır. Gəzdiliyim her bir şəhərdə insanların psixologiyasını, mentalitetini yaxından tanımaq şansım olub. Eyni zamanda, turizmin incəliklərini öyrənirdim. Çoxlu ekskursiyalara çıxirdıq. Bu, məndə yavaş-yavaş iş təcrübəsi formalasdırırdı. Bu güne kimi demək olar ki, turizmin bütün sahələri üzrə işləmişəm. Ümumiyyətlə, bu elə bir sahədir ki, onun bütün bölmələri bir-birindən maraqlıdır. 1978-ci ildən otel biznesinə marağım yarandı. Beləcə otelçilik sahəsinə yönəldim. O dövrə ən nüfuzlu otellərdən olan "Moskva" otelində inzibatçı kimi işə qəbul oldum. Daha sonra baş inzibatçı, söbə müdürüne qədər yüksəldim".

VALİDEYN ÖVLADINI DÜZGÜN İSTİQAMƏTİ YÖNƏLTMƏLİDİR

Deyir ki, ilk sevgi öteri bir hissdir ve hamının həyətində olur: "Yəqin ki, çıxumuzda bu sevgi məktəb illərinə təsadüf olur. Amma ilk sevgi öteri hissdir, tez gəlir, tez da keçir. Bu, məndə da belə oldu."

III, tez də keçir. Bu, mənədə də belə oldu .
29 yaşında ailə həyatı quran M.Ağakərimov deyir ki, ailə həyatı qurmaq böyük məsuliyyət tələb edir: "Sən özündən başqa digər insanların da məsuliyyətinini üzərinə alırsan. Ona görə də ona əvvəlcəden hazırlaşırsan. Bir övladım, iki nəvəm var. Düzdür, işimlə əla-qədar olaraq onların tərbiyəsinə çox vaxt ayıra bilmirəm. Düşünürəm ki, valideyn övladını düzgün istiqamətə yönəltməlidir. Düzgün davranış, ədəb-ərkan, böyüye hörmət, kiçiyə məhəbbəti övlada valideyn öyrədir. İndi gənclərin çoxunda mobil telefonlara, kompüterlərə aludəcilik yaranıb. Valideynler bu məsələyə diqqət yetirməlidir. Müəyyən yaş həddinə qədər valideyn övladına olan nəzarəti əldən verməməlidir".

Sonda həmsöhbətim gəncləre tövsiyələrini də verdi: "Hərdən o illər geri baxanda fikirləşirəm ki, mənçə, hər şeyi düz etmişəm. Əslində, başqa sahələrə də yönələ bilərdim. Amma Allah məni düzgün istiqamətə yönəltdi. Turizm sahəsində işləməyim mənə çox şey qazandırı. Dünyanı gəzdim, insanları tanıdım. Gənclərə də tövsiyə edərdim ki, öz istədikləri sahə üzrə davam etsinlər. Onlara pis insanların uzaq durmağı məsləhət görüram. Bəzən mühit insanı səhv yola yönəldə bilir. Amma onu da deyim ki, indi çox sağlam bir gənclik yetisişir. Onlar özləri hər şeyin bizdən daha yaxşı görür və daha yaxşı dərk edirlər. Sağlam düşüncəli, imanlı, düşüncəli gənclərimiz çoxdur. Onlara məsləhət görərdim ki, həmişə böyüklərə hörmət etsinlər. Daha çox mütləcə edib, yaxşı insanlarınla dost olsunlar. Dost seçərkən insan diqqətli olmalıdır".

gzemek imkanım oldu. Turist qatarında baş təlimatçı oldum. Düzdür, həm oxuyub, həm təhsil alındığımı görə müyyəyen çətinliklərim var idi. Amma bəxtim onda götirmişdi ki, istədiyim fakültədə oxuyub, istədiyim işdə işləyirdim. Buna görə özümü həmişə şanslı hesab etmişəm. Ona görə də hec vaxt nadəncə parazit iştməmişəm."

Elə ilk gəlirini də tələbəlik illərində çalışdığı işdən qazanıb: "İşlədiyim işdə aylıq 70 rubl maaş verirdilər. Xatırlayıram ki, ilk maaşımla özümə saat almışdım. Qol saatlarına cox hevesim var idj".

"İŞ HƏYATI MƏNƏ CƏTİNLİKLƏRİ ÖYRƏTDİ"

Universiteti bitirdikdən sonra isə hərbi xidmətə yollanan müsahibimin hərbi xidmət illəri Şərqi Sibirde keçib: "Hərbi xidmət keçdiyim şəhərdə ilk dəfə idi olurdum. Amma hərbi xidmət illərim mənim üçün bir göz qırıpmında keçdi. Çünkü işimlə əlaqədar kaşadan tutmuş qara çörəyə qədər sevilməyən yemekleri yeməyə alışmışdım. Bizim hərbi hissədə gigiyena qaydalarına xüsusi diqqət yetirildi. İş həyatım isə məni bütün çətinliklərə alısdırırmışdı. Hərbi xidmət keçdiyim erazidə çoxlu türkdilli kəndlər var idi. Orada əsasən tatarlar yaşayırdı. Əslində, bu da mənim üçün bir həyat təcrübəsi oldu. Çünkü Sibirin iqlimi kəskin kontinental iqlimdir. Qışda temperatur hətta mənfi 45 dərəcəyədək düşürdü. Yayda isə həddən artıq qızmar istilər

Səbnəm Mehdizadə

